Операція Янус проти Карфагена: Президент мене стримував, але я вирвався на Париж

СКАНДАЛИ | ЧТ, 2026-09-17 08:21

Версія для печати

Тепер уже генеральний прокурор у відставці Руслан Кравченко поставив країну на вуха. Мало того, що він раптом став настільки незалежним, що президент одразу ж проклав йому шлях до відставки, так він ще й самостійно (*якщо, звісно, сценарію не писали на Банковій, що теж варіант*) здійснив чергову, давно анонсовану в медіа, атаку на НАБУ та САП.

Щоправда, її центром став не голова САП Олександр Клименко, аргументом проти якого в «катівнях» СБУ давно заготовлений колишній нардеп-зрадник Федір Христенко, а директор НАБУ Семен Кривонос, зазначають **у виданні ZN.UA**.

На голову останнього за два дні Кравченко вилив достатньо компрометуючого креативу. Від звинувачень у фіктивному батьківстві заради амністії та участі в земельній корупційній схемі до яскравих псевдонімів і нібито голосу директора на плівках. Клин, як то кажуть, клином вибивають. Ти мені руйнівний «Карфаген» з кол-центрами — я тобі дволикого «Януса» із землею.

Усе розвивалося стрімко, включно з реакціями президента, керівників антикорупційних органів і навіть голови «Укрпошти» Ігоря Смілянського, який осмілів настільки, що припустив у **дописі** у ФБ, що саме від нього може залежати розв'язка державної історії. Чи врятує його працівник підозру, надіслану Кравченком Кривоносу, або ж ні. Народ вправлявся у дотепах дві доби.

Кравченку пригадали й родинні узи із САП, які він анонсував минулого літа, пояснюючи майбутні відносини з поневоленими антикорупціонерами (сім'я, очевидно, не склалася), і «викрадений» державний автомобіль, на якому він о другій годині ночі помчав через пункт пропуску Шегині у п'ятиденне відрядження до Франції на захід ПАРЄ, де, як з'ясувалося, його ніхто не чекав. **ПАРЄ згодом повідомила**, що Кравченко та його представники у згаданому заході участі не брали.

Журналісти по гарячих слідах допитували Кривоноса з Клименком на **брифінгу**, куди вони вийшли вже ввечері в понеділок. Однак, підтвердивши чергову атаку на антикорупційні органи, директор НАБУ вирішив не коментувати «фейків». Ні цього дня, ні наступного, коли Кравченко виклав епізод зі звинуваченнями в корупції часів роботи Кривоноса на посаді начальника реєстраційної служби Обухівського управління юстиції Київської області.

Президент теж не виявив великої смиливості: після заяви про необхідність відставки «цього генпрокурора» взяв дистанцію щодо свого політичного призначенця. Хоча Кравченко був частиною тієї самої силової системи, руками якої — СБУ, ДБР та МВС — Зеленський увесь цей час тримав владу. Ба більше, як з'ясувалося зі слів самого Кравченка, генпрокурор терпів «злочини Кривоноса» виключно під примусом президента. (*Оце так поворот, а ми ж думали, що Банкова проти антикорів*.) Словом, із «**київським режимом**» Кравченко ненароком перестарався. У кожному жарті Давида Арахамії є лише частка жарту.

Усе це, звісно, було б дуже смішно. Якби не було війни.

Коли на фронті стоять на смерть, у тилу — тікають. Хтось — від можливої сьогодні підозри до Парижа, хтось — від незручного минулого до блискучого сьогодення, а хтось — від відповідальності за майбутнє країни.

Ось про цей синдром втікача й варто поговорити предметно.

> Читайте також: **«Красти так мільйон, вибивати так пенсію»: як клан «Канцлера», його «Муза» та паспорти РФ поховали генпрокурора**

Втеча до Парижа. Що залишив після себе Кравченко

«Карфаген» таки було зруйновано. 4 вересня НАБУ та САП прийшли з обшуками до Офісу генпрокурора у справі про кришування шахрайських кол-центрів. Першим затримали Сергія Кропиву — чиновника ОГП і близьку до Кравченка людину, «Канцлера» на плівках НАБУ.

За версією слідства та даними джерел ZN.UA, йшлося не про окремі кол-центри, а про цілу систему. Більш як тисяча «білих» точок платили за силове прикриття близько 20 тис. дол. на місяць кожна. (*Сукупно — понад 20 мільйонів доларів щомісяця*). Гроші збирали через єдине вікно і далі розподіляли між силовиками. Частка прокуратури становила приблизно 3 тис. дол. з точки. Після приходу Кравченка її нібито вирішили підвищити до 7 тис. дол., а загальну «абонплату» — з 20 тис. до 24 тис. дол. Але куди тоді йшли ще 17 тис. дол. з кожної точки? Якщо зазирнути за це «єдине вікно», кажуть співрозмовники ZN.UA, там можна побачити представників СБУ, ГУР, Департаменту стратегічних розслідувань Нацполіції, прокуратури, Фінмону та окремих представників Державної прикордонної служби.

Конкретний механізм розподілу грошей і роль представників кожної структури ще потребують перевірки. Але, можливо, саме спроба переділити вже сформований ринок і вивела НАБУ на прокурорську гілку схеми. Незадоволені настукали.

А далі з'явився «шеф». На плівках Кропива **казав:** «Прикольно, яку імперію шеф зробив. Треба самому спробувати». НАБУ прізвища «шефа» не назвало, але уточнило, що той раніше очолював Державну податкову службу і після відходу зберіг там вплив. Ну, Кравченко ж. При цьому жодного процесуального статусу в розслідуванні у самого генпрокурора не було і наразі немає.

Однак його токсичність для президента стала позамежною. Причому буквально вдень 7 вересня, напередодні відставки, Кравченко збирав офрек для журналістів і **переконував їх**, що йому нема чого боятися і сам він нікуди не піде. Хіба що президент скаже. Президент сказав. Попри, як йому здалося, безапеляційний аргумент генпрокурора на свою користь: «Це ж не бюджетні гроші». Ага, нам теж хочеться залізти під стіл.

Після розмови із Зеленським Кравченко **оголосив про відставку,** пояснивши свій вчинок небажанням підставляти інституцію. На той час Зеленський уже зустрівся з керівниками НАБУ та САП Семеном Кривоносом та Олександром Клименком. Пізніше на брифінгу керівники антикорупційних органів розповіли, що обговорювали з президентом масштаб кол-центрів і збитки, яких вони завдають. За словами Кривоноса, Зеленський відреагував на почуте «дуже спокійно».

Хоча спокійного навколо президента до цього моменту залишалося мало. Тільки-но **затихнув кейс** колишньої заступниці голови ОП Ірини Мудрої щодо легалізації 150 млн грн на заставу за Германа Галущенка. У матеріалах слідства **з'явився** ще один високопоставлений чиновник офісу президента — «Кирило Олексійович». А в протоколі однієї з розмов прямо зазначалося: «у розмові бере участь Буданов К.О.». Саме йому в розмові зі своїм напарником по схемах Микитасем Мудра відносила репліку про те, що корупцію потрібно очолити й контролювати.

І тут слідом бахнув «Карфаген». Тепер уже генеральний прокурор. Ще один політичний призначенець Зеленського, чиє ім'я читалося в маркерах розслідування. Причому кол-центри, про які йшлося, руками молоді ошукували не тільки своїх — людей у роздертій війною Україні, але й громадян європейських держав. Тих самих держав, які дають Україні гроші на виживання та зброю. Представники яких уже неодноразово вказували українській владі на цю проблему. Тож малоймовірно, що Кривонос і Клименко повідомили президенту новину.

Кравченко подав у відставку. Але відставки не відбулося. Для цього потрібне було рішення Верховної Ради, а до нього Кравченко юридично залишався генеральним прокурором з усіма своїми повноваженнями.

Причому тепер відомо, що цей тиждень минув не в інформаційному вакуумі. За **даними** джерел «Української правди», ще ввечері 7 вересня Давид Арахамія в присутності президента попередив керівників НАБУ та САП, що Кравченко або вже підписав, або готує підозри Кривоносу та Клименку. Та й самі матеріали з'явилися не за цей тиждень. За інформацією джерел ZN.UA, їх давно готували в СБУ, і ми пам'ятаємо, що окремі епізоди ще раніше вкидали через анонімні телеграм-канали. **У СБУ розуміли, що НАБУ йде по сліду і далі піде вже за ними. Тому нинішню атаку на Кривоноса та Клименка джерела розглядають як превентивний удар. Руками генпрокурора, що йде.** Кравченко, зрозуміло, теж був у темі далеко не перший день: ще з липня 2025 року він брав участь у підготовці атак на антикорупційні органи та знав про матеріали, які збирали проти їхніх керівників.

Так минув тиждень. Людина, чия токсичність уже стала причиною для розмови з президентом і заяви про звільнення, продовжувала керувати Офісом генпрокурора. (***Відсторонив його*** *Зеленський від виконання обов'язків лише після втечі.*) Ба більше, 13 вересня Кравченко сам підписав собі наказ про п'ятиденне відрядження до Франції. А вже вночі виїхав за кордон. Причому, за **даними** джерел колег, на той час Кравченко знав, що на нього встановлено «маячок» у базі прикордонників. При перетині кордону про це мали повідомити НАБУ та САП. Про «маячок» знали й нагорі: 13 вересня Арахамія з'ясовував, навіщо його встановлено і чи означає це, що під час спроби виїзду Кравченку можуть вручити підозру. Але Кравченко кордон перетнув. Сам?

І отут якраз про новини. 14 вересня генеральний прокурор Руслан Кравченко заявив, що підписав підозру директору НАБУ Семену Кривоносу. Ще одну — близькій особі керівника САП Олександра Клименка. *(Станом на сьогодні, за словами самого Клименка, загадкову особу так і не знайшли)*. Кравченко назвав НАБУ та САП фактично окремим центром політичної влади та звинуватив їх у спробі узурпації.

> Читайте також: **Генпрокурорське кабаре: Кравченко вручив підозру директору НАБУ та втік до Франції**

Та найцікавіше Кравченко сказав далі: «До ухвалення цих рішень президент стримував мене в політичному плані». Що сталося за цей тиждень? Президент перестав політично стримувати Кравченка? Кравченко перестав піддаватися політичному стримуванню? **Чи саме це й було останнім завданням генерального прокурора, який іде?**

На той момент самого Кравченка в Україні вже не було. Він заявив, що перебуває **у закордонному відрядженні** та збирається поінформувати міжнародних партнерів про «реальний стан справ» в антикорупційних органах.

НАБУ та САП відповіли: Кривоносу жодної підозри офіційно не вручено, заяви Кравченка вони вважають публічними, а не процесуальними діями та продовженням системної атаки на антикорупційні органи. І майже миттєво — Зеленський: «У цього генерального прокурора є лише один шлях: звільнення з посади. Саме це я йому й сказав». І заклик до парламенту підтримати звільнення невідкладно.

За даними джерел ZN.UA, після заяви Кравченка Зеленський зателефонував Кривоносу. Під час розмови президент був дещо розгублений. Тобто ефект несподіванки цілком міг бути справжнім.

У всього цього поки що є два пояснення.

Перше. Президента зупинила реакція суспільства та партнерів. Не обов'язково тому, що він раптом побачив межу, за якою починається вже не чергова війна силовиків, а пряме згортання незалежності антикорупційних органів і злам правової системи. Можливо, він просто злякався цієї реакції й не захотів ставати політичним обличчям процесу. Але тоді виникає запитання: чому після рішення про відставку Кравченко ще тиждень зберігав усі повноваження генерального прокурора та встигнув ними скористатися?

Друге. Перед нами вистава. Кравченко, який іде, виконує найбруднішу частину роботи: завдає **прямого політичного удару** по керівниках НАБУ та САП — і залишає після себе підозри, кримінальні провадження та токсичний інформаційний шлейф. Президент при цьому публічно дистанціюється від виконавця.

Однак от що неприємно: для президента погані обидва пояснення. А фраза самого Кравченка про те, що президент раніше «політично стримував» його від процесуальних рішень, залишається в цій історії за будь-якого з двох варіантів.

Та перш ніж говорити про відповідальність президента, варто розібрати позицію директора НАБУ Семена Кривоноса, якому й було завдано основного репутаційного удару. Адже це вже не лише про Кривоноса, а про НАБУ.

> Читайте також: **«Ніякої підозри не було»: ОГП скасував демарш Кравченка проти директора НАБУ, поки шеф їде в Париж**

Втеча від минулого. Чому мовчання Кривоноса працює проти нього та інституції

У підписаній Кравченком підозрі директору НАБУ два епізоди. І обидва — дуже старі.

Сама підозра, втім, прожила недовго: за **даними** «Української правди», вже 14 вересня о 17:26 заступник генпрокурора Максим Крим зазначив її в Єдиному реєстрі досудових розслідувань як анульовану та внесену помилково. Але оскільки саме ці два епізоди Кравченко виніс у публічний простір, розберемося з ними.

Перший стосується 2009 року. Тоді Семена Кривоноса судили у справі про підкуп виборців на виборах до Київради. За версією нинішньої підозри, щоб уникнути можливого покарання, Кривонос визнав батьківство щодо чужої дитини та надав свідоцтво про народження суду як підставу для застосування амністії. Амністію він отримав. Пізніше ДНК-експертиза показала нульову ймовірність його біологічного батьківства, а 2019 року за позовом самого Кривоноса запис про нього як про батька дитини виключили. Зараз Кравченко кваліфікував ці дії як використання завідомо підробленого документа. Однак строки давності за цим епізодом давно минули.

Другий епізод стосується 2014 року, коли Кривонос очолював реєстраційну службу Обухівського управління юстиції. За версією підозри, він був учасником схеми, де за виділення та оформлення 25 соток землі вимагали 72 тис. дол., і організував заниження офіційної оцінки ділянки. Справа розслідується з 2014 року. Сам Семен Кривонос раніше давав у ній свідчення як свідок і ще 2016-го стверджував, що жоден із пред'явлених йому фактів не підтвердився. При цьому в нинішній підозрі, як **зазначають** у медіа, не вказано, яку вигоду мав отримати сам Кривонос, і не наведено доказів того, що він знав про вимагання хабара.

Ви шоковані? Ми ні. Спробуймо ввімкнути пам'ять.

Коли Семен Кривонос виграв конкурс на посаду директора НАБУ, особливого захвату в антикорупційному середовищі не було. М'яко кажучи. До його бекграунду були питання. Інформація про земельну справу вже була в публічному просторі. **Кривоноса тоді сприймали не лише як людину Банкової, а й як людину першого заступника директора НАБУ Гізо Углави.** Неформальним лідером конкурсної комісії був міжнародний експерт Драго Кос, і саме його голос став вирішальним на користь Кривоноса, тоді як, наприклад, колишня агентка ФБР Карен Грінавей голосувала проти. За інформацією джерел, свою роль у виборі Коса відіграв саме Углава.

Тобто великого кредиту довіри у Кривоноса на старті не було. Надії були радше на саму інституцію, яка формувалася за абсолютно новими для України принципами. Директор НАБУ — насамперед адміністратор, який не може просто сказати детективу, кого розслідувати, а кого ні. Тому детективи, з якими ми тоді спілкувалися і які теж були не надто задоволені можливістю приходу людини не із системи, говорили приблизно таке: навіть якщо хтось прийде із завданням хакнути НАБУ, швидко це зробити не вдасться. Це розтягнута на роки історія: кадрові рішення, підніжки, поступове вимивання людей, поки сильні детективи не розчаруються й не почнуть іти самі.

Перші враження ці побоювання швидше підтверджували. На початковому етапі Кривонос виглядав дуже несамостійним гравцем. Ми пам'ятаємо зустрічі з медіа, де поруч із ним обов'язково був або Углава, або нинішня заступниця Поліна Лисенко. Сам Кривонос здавався не надто компетентним у новій для себе системі, при цьому досить напористим і чомусь спокійно допускав постійну присутність на інтерв'ю інших людей, хоча директор НАБУ взагалі-то міг би перебувати там один.

> Читайте також: **Безсмертний "Карфаген" на Різницькій: чому антикорупційні блокбастери завершуються мемами замість вироків**

Перелом стався під час скандалу зі зливами з НАБУ. У вилученому ще 2023 року телефоні Юрія Голіка, відомого консультанта Банкової з питань «Великого будівництва», виявили видалене листування, з якого випливало, що Голік регулярно отримував внутрішню інформацію про розслідування Бюро. Почалося внутрішнє розслідування. Углаву, якого підозрювали у причетності до витоків і який сам категорично це заперечував, спочатку відсторонили, а потім звільнили. Це було перше по-справжньому жорстке рішення Кривоноса. Причому стосовно людини, з якою пов'язували саму його появу на чолі НАБУ. **І отут Кривонос, мабуть, уперше здобув свою суб'єктність.**

З цього моменту поступово почала складатися вже інша зв'язка — Кривонос—Клименко. А далі з'явилися результати: «Чисте місто», справа Князєва, справа «адвокатів-хакерів», «Мідас», «Династія», «Форрест Гамп», «Феміда», «Карфаген». І хоч би які претензії висувалися до НАБУ — а їх достатньо, — результати інституція показала. Поступово нова репутація почала працювати й на самого Кривоноса.

Сьогодні це вже не той Семен Кривонос, якого з величезним скепсисом зустрічали в НАБУ після конкурсу. Це директор НАБУ, за якого Бюро дійшло розслідуваннями до верхівки влади. У будь-якому разі побоювання, що він почне гальмувати розслідування, втручатися в роботу детективів, вичищати колектив або перетворювати НАБУ на підконтрольний комусь орган, не підтвердилися.

І тут починається найскладніше. Бо старий Кривонос наздогнав Кривоноса нового.

> Читайте також: **Кравченко виклав відео щодо нібито фіктивного усиновлення дитини і підкупу студентів Кривоносом**

Можна скільки завгодно розбиратися в якості підозри Кравченка, строках давності, складі злочину, записах, голосах, інтонаціях і всій доказовій базі. Запитувати, чому земельна справа, відома багато років, вистрілила саме зараз. Чому все це сталося через тиждень після «Карфагена» і чому підозру підписував генеральний прокурор, який уже йшов з посади. Всі ці питання є. І ми їх нікуди не діваємо. Але вони не скасовують інших. Зокрема й питань до конкурсу, який Кривонос виграв, маючи весь цей бекграунд. Але зараз головне питання не до конкурсної комісії.

Головне питання зараз до самого Кривоноса. Людина прожила великий шмат життя, здобула іншу суб'єктність, зробила ціннісні вибори, якими заробила нову репутацію, — і тепер має відповісти на питання до свого минулого.

Проте поки що Кривонос говорить про фейки та політичну атаку. Політичний характер нинішньої атаки очевидний. Але це не відповідь на питання, що відбувалося тоді. І небажання Кривоноса публічно пояснити свої тодішні вчинки сьогодні стає слабкістю. Причому вже не лише самого Семена Кривоноса. Це стає слабкістю інституції. Бо йдеться про довіру. Про чесність. Про цінності.

І тут починається тест на дорослість. Не лише для самого директора НАБУ. Для антикорупційних інституцій. Для громадських організацій і медіа, які займаються антикорупцією. Для всіх нас, хто чудово розуміє, що стоїть за нинішньою атакою на антикорупційні органи, пам'ятає, що відбувалося рік тому, і бачить, які гнізда корупції за цей час розворушило НАБУ. Адже йдеться вже давно не лише про найближче оточення президента. У деяких розслідуваннях НАБУ ми бачимо зрощення криміналу, великих грошей, чиновників і влади (*кейс Андрія Осіпова*). На цьому тлі шахрайські кол-центри — квіточки. Детективи ходять на межі ризику для свого життя.

Чи зумієм ми при всьому цьому правильно все розкласти? Відділити зерна від полови. Не використати політичного характеру нинішньої атаки як підстави не відповідати на незручні запитання. Але й не дати можливості використати реальні питання до минулого однієї людини, щоб перетворити на сміття результати роботи цілої інституції. Чи зумієм ми взагалі бути чесними перед самими собою?

Тому не комунікувати зараз не можна. Не говорити не можна. Не пояснювати не можна. Тікати не можна. Між минулим і сьогоденням треба прокласти міст. І ніхто, крім самого Семена Кривоноса, цього зробити не може.

> Читайте також: **«Красти так мільйон, вибивати так пенсію»: як клан «Канцлера», його «Муза» та паспорти РФ поховали генпрокурора**

Втеча від відповідальності за країну. Тест Зеленського на нового генпрокурора

Розслідування НАБУ одне за одним показують, наскільки хитка в нас система державного управління з несуб'єктним парламентом і несуб'єктним Кабміном, де немає лідерів. Тріщини пішли вже по самій президентській опорі. По силовиках: СБУ, ДБР, МВС, ГУР.

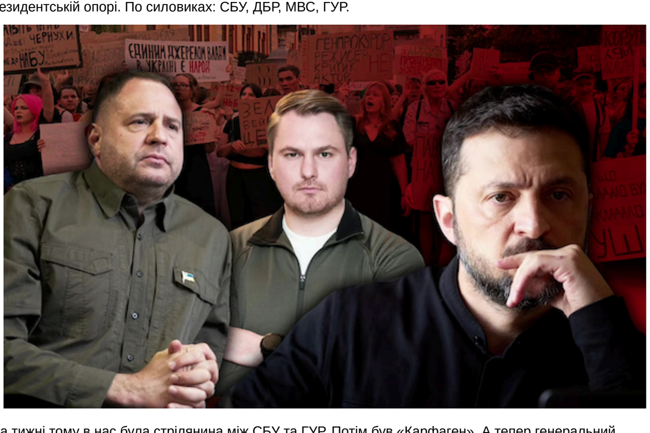

Два тижні тому в нас була стрілянина між СБУ та ГУР. Потім був «Карфаген». А тепер генеральний прокурор, уже йдучи з посади, оголошує війну антикорупційним органам і публічно розповідає про те, як президент його «політично стримував». У яких узагалі стосунках перебували президент і людина, яка за Конституцією мала діяти в межах своїх повноважень, а не президентських домовленостей? І це вже не інформація джерел і не журналістська версія. Це публічне свідчення людини, яка ще вчора була генеральним прокурором.

Але наступний тест для Зеленського починається не зі звільнення Кравченка. 15 вересня Кравченка вже відправили у відставку. Він починається після неї. Відставка Кравченка далеко не єдиний тест. Зараз одночасно вирішується, наприклад, **хто отримає в руки податкову**. Прокуратура та податкова — два дуже різні, але однаково показові кадрові рішення. За ними можна буде оцінити хоча б одне: чи зрозумів президент бодай щось із того, що зараз відбувається з системою державного управління. І що відповідальність за її розвал несе він.

Однак нас зараз цікавить прокуратура. **Бо найпростіший вихід із цієї історії — призначити іншого «свого».** Кравченко скінчився? Знайдемо нового. Свого. І продовжимо жити далі в тій самій системі, яка вже не вперше продукує спочатку політичних призначенців, а потім політичні кризи. І цей сценарій цілком реальний. За інформацією джерел ZN.UA, президенту вже пропонували кандидатури людей, які могли би бути самостійнішими на чолі прокуратури. Серед обговорюваних на Банковій персоналій є набагато звичніші для Зеленського.

Серед ручних варіантів у медіа **називають** керівника Дніпропетровської обласної прокуратури Валерія Прихожанова та керівника Хмельницької обласної прокуратури Антона Ковальського. Прихожанов, за словами наших джерел, — друг родини президента. Але є один нюанс. Дніпро давно став столицею шахрайських кол-центрів — тієї самої індустрії, яка зараз підірвала Офіс генпрокурора. Тому було б дуже дивно, якби Зеленський зараз призначив генпрокурором, як висловився один із наших співрозмовників, «сліпого прокурора» з Дніпра.

Джерела пов'язують Ковальського з впливовим чернівецьким бізнесменом Іллею Павлюком — неформальним куратором так званої групи Павлюка у фракції «Слуга народу». Цей зв'язок веде через колишнього заступника генпрокурора Віктора Мустецу. Ще за Руслана Рябошапки люди Павлюка намагалися провести Мустецу в заступники генпрокурора, але Рябошапка категорично відмовився брати собі в зам «спеціаліста з контрабанди».

За наступного генпрокурора Мустеца все-таки став заступником. А Ковальського обізнані співрозмовники називають його вихованцем — за їхніми словами, Мустеца вів його кар'єрними сходами. Сам Ковальський чотири роки очолював Чернівецьку обласну прокуратуру, а влітку 2025-го перейшов керувати Хмельницькою. Співрозмовники характеризують його так: ніде особливо не засвітився, особливо не заплямований, але й нічим особливо не відзначився.

Сьогодні в антикорупційному середовищі обговорюють й інші варіанти майбутнього призначення генпрокурора. Конкурс за участю міжнародних експертів. Етична рада. *Залучення* міжнародних партнерів до відбору самим президентом. Європа вимагає реформи прокуратури та більш прозорої і незалежної процедури призначення генпрокурора. Але конкретні умови конкурсу на цю посаду зараз не комунікує. Ба більше, як стверджують співрозмовники ZN.UA в Євросоюзі, особливого бажання знову зв'язуватися з черговою українською номінацією у європейських партнерів немає. Європа від нас стомилася.

> Читайте також: **Прокурорський консьєрж-сервіс, темна плитка та кругова порука на руїнах корупційного "Карфагена"**

Значить, рішення в будь-якому разі доведеться шукати нам самим. **І, схоже, що швидше й жорсткіше буде сформульовано правильну рамку, то краще.** Спочатку — на вході нового генерального прокурора: прозорий конкурс за участю міжнародних експертів (*відповідний законопроєкт №15343 уже зареєстрований у парламенті й включений до порядку денного*). А слідом — законопроєкти, які стануть частиною реформи самого Офісу генпрокурора.

Бо нинішній генпрокурорський фарс показав: відкладати цю реформу на потім уже ризиковано. Проблема давно не в одному прізвищі. Вона в системі.

І при цьому все, від чого суспільство так жахнулося, — лише її видима частина. За оцінкою співрозмовників ZN.UA, усе, що ми побачили в останніх розслідуваннях, — навіть не 10% усієї ренти, яку влада та силовики вимивають з економіки країни. Але якщо зараз на цьому тлі дозволити не просто дискредитувати, а розвалити НАБУ та САП, далі посиплеться вже вся система.

І тут Зеленський або визнає свою відповідальність, або побіжить. Не в Париж. Не з незручного минулого в блискуче сьогодення. А від відповідальності за країну в чергове ручне кадрове рішення. Річ уже навіть не лише в процедурі призначення генпрокурора (хоча її потрібно вибудувати так, щоб влада вкотре не змогла її хакнути). Річ у тім, що Офіс генпрокурора має перестати бути кнопкою, на яку натискає будь-хто для того, щоб тримати всіх на стрьомі.

Якщо в Зеленського залишився бодай якийсь інстинкт самозбереження, якщо він захоче залишитися в історії президентом, який не тільки допоміг Україні вистояти й вижити 2022 року, коли почав говорити з народами через голови їхніх правителів, а й президентом 2026 року, коли він нарешті почав говорити зі своїм народом через голови некомпетентних корупціонерів, — тоді в нас є шанс.

Змінити систему без необхідності змінювати владу під час війни. Під обстрілами.

—

Інна Ведернікова, опубліковано у виданні ZN.UA

Читайте також:

- На тлі скандалу з Кравченком ЄС нагадав Україні про обіцянку Зеленського і Ко реформу генпрокуратури
- Кравченко виклав відео щодо нібито фіктивного усиновлення дитини і підкупу студентів Кривоносом
- Звільнення Кравченка: Комітет ВР одноголосно підтримав подання президента
- Справу проти Кривоноса готували в СБУ - Железняк
- У НАБУ з огидою відреагували на заяву Кравченка про підозру директору бюро
- Генпрокурор Кравченко втік з України на службовому авто під приводом відрядження. Його дружина (не плутати з коханкою) втекла також
- Зеленський робить вигляд, що непричетний до втечі Кравченка

Share 0

Коментарі

A Billionaire's Reading List: 5 Books
Blinkist Magazine

ТАКОЖ НА АРГУМЕНТ
«Ніякої підозри не було»: ОГП... — 2 дні тому · 1 коментар — Фінал ранкового прокурорського бліцкригу перетворився на ...
ЄС вводить обов'язкові ... — 2 місяці тому · 1 коментар — Починаючи з 2 серпня у Європейському Союзі вступає в силу ...
Ольга Гол... Дорефор... — 16 днів тому — Є цифри, як просто ста... за ними не

Sponsored
A Billionaire's Reading List: 5 Books Cuban Says Everyone Should Know — Blinkist Magazine
Women on this dating website take the first step — Japancupids
30 Photos That Really Make You Think — Velvb
Meet women who want to date online — Japancupids — Read More
Dana Delany, 70, Shows off Her Stunning Figure in New Photos. — Velvb
by Taboola

0 Коментарів
Увійти
Розпочати обговорення...
УВІЙТИ ЗА ДОПОМОГОЮ — АБО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЬ В DISQUS ?
Ім'я
Підписатися
Найкращі | Найновіші | Найстаріші
Залиште перший коментар.
Підписатись | Приватність | Не продавати мої дані
DISQUS

ВІДЕО
Нові деталі операції НАБУ і САП "Карфаген": роль «Кирила Олексійовича» у порятунку Галущенка — БРИГАДА З БАНКОВОЇ
Історія мобілізації: 5000 років примусу, обов'язку і втечі від нього — ІСТОРІЯ МОБІЛІЗАЦІЇ
Горять мільйони: як українські дрони випалюють російські танки — ЯК ГОРИТЬ МІЛЬЙОН $

© 2011 «АРГУМЕНТ»
Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – за запитом через електронну пошту. Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.
Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.
Контакт: uargumentum@gmail.com

ПІДПИСКА НА КАНАЛ
Додати як бажане джерело в Google

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ
Росіяни відкрили вогонь по людях у Чорногорії, є жертви — ДЕТАЛЬНІШЕ
Чоловік у Монтані вбив вісьмох родичів, серед них чотирьох... — ДЕТАЛЬНІШЕ
Шовковський попереду, Фернандес наближається до п'ятірки: ... — ДЕТАЛЬНІШЕ

РЕКЛАМА
Росію хочуть розділити на 4–5 частин: що пропонують? — ДЕТАЛЬНІШЕ
Стефан Терлецький: шлях українця до британського парламенту — ДЕТАЛЬНІШЕ
Захист України стає дедалі дорожчим: Європа леде... — ДЕТАЛЬНІШЕ

ОСТАННІ НОВИНИ

- 08:11 Дрони уразили авіабазу у Ростові-на-Дону та НПЗ у Ярославлі
- 07:05 Закон про «пекельні санкції» для РФ схвалено Конгресом США, тепер рішення за Трампом
- 06:55 Президент підписав закон про боротьбу з шахрайськими кол-центрами
- 20:00 Прогноз погоди в Україні на 17 – 20 вересня 2026 року
- 19:04 За три роки 18 суддів зробили відводи і самовідводи у справі щодо лаври і УПЦ МП - Остапенко
- 18:15 НАЗК нарешті перевірить спосіб життя голови Госпсуду Києва Босого - після розслідування журналістів щодо елітного майна його родини
- 17:58 Заступник генпрокурора Крим пояснив російське громадянство своєї дружини
- 16:44 Операція "Карфаген": апеляція ВАКС залишила "запобіжку" Кропиві, на суді він показав себе ідіотом
- 15:30 НАБУ провело обшук у експзаступниці Кравченка Карнаух - ЗМІ
- 14:56 "Державна" адвокатка умисно затягує суд у справі про вбивство Фаріон. Це ще одне непряме свідоцтво того, що замовники її вбивства - з України та мають вплив на владу